

דף ד.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן קעח סעיף ד

עיינ לעיל דף ב. עין משפט ב

דף ד :

עין משפט א.

או"ח סימן קנח סעיף ט

ט. י. צריך לזהר בנטילת ידיים שכל המזלזל **מ** בנט"י חייב נידוי, ובא לידי עניות ונעקר מן העולם.

עין משפט ב.

או"ח סימן קסב סעיף א

א. הנוטל ידיו צריך להגביה ראשי אצבעותיו למעלה בשעת הנטילה כדי שלא יצאו המים מחוץ לפרק היד ויחזרו ויטמאו הידים **ב**.

מ. והיינו, דכשאוכל תמיד בלא נט"י נעקר מן העולם שעובר על דברי חכמים, והיינו שבתחלה בא לידי עניות ואח"כ מת בלא עיתו ונעקר מן העולם, וע"כ צריך לזהר בזה אפי' פעם אחת שהרי עונשו כ"כ חמור.

ו גם חיוב בנידוי אינו אלא למי שמזלזל בזה תמיד, כה"ח ע"ד. ומי שהוא בנידוי השמירה מסתלקת ממנו ועי"ז בא לידי עניות ומפסיד ממונו, כה"ח אות ע"ז מהזוהר.

ובשער הגלגולים מובא דהמזלזל בנט"י מתגלגל במים.

ושם מי שאינו מברך ברכת הנהנין ומזלזל בהם חוץ מזה שגוזל אביו ואמו גם מתגלגל במים ויש שמתגלגלים בבעלי חיים.

ובשער רוה"ק דף ט' ע"ב כתב כי עיקר השגת האדם אל רוה"ק תלויה ע"י כוונת האדם וזהירותו בכל ברכות הנהנין, שעל ידם מתבטל כח חותם הקלי' הנאחזות במאכלים ומשקים ומתדבקים באדם האוכלם אם לא מברך הברכה כמו שצריך בכוונה ובשמחה, כה"ח אות ע"ה-ע"ו.

ומי שאינו זהיר בנט"י שבא לידי עניות רמוז ג"כ דבר זה בראשי תיבות ענ"י שבא לידי עניות אבל אם נוטלם כראוי יש לכוון לראשי תיבות ענ"י שזה בגימטריה ק"ל שהם כמספר ה' היות הגבורות ויכוון ע"י הנטילה למתקם ע"י החסדים שהם המים ועי"ז יהיה עשיר, כה"ח אות ע"ח.

נ. סוטה דף ד'. וע"פ סודן של דברים צריך להגביה ידיו אחר הנטילה עד כנגד הראש, ואפי' נטל מרביעית בפעם אחת או טבל אותם, כה"ח אות א'.

ועיינ בכה"ח אות ב' סדר הנטילה והשיפשוף והכוונה ע"פ סודן של דברים ודברי האר"י ז"ל.

ואם צריך ללכת כמה אמות למקום שסועד יגביה ידיו מעט בענין שלא יחזרו המים

הגה: אם משפיל ראשי אצבעותיו מתחילת הנטילה עד סופה גם כן מועיל **ס** כיון שאין חשש זה.

א. ב. אם נוטל כל היד עד מקום חיבור היד עם הזרוע, א"צ להגביה ראשי אצבעותיו.

הגה: ויש חולקים בזה **ע**.

א. ג. אם שפך על ידיו רביעית בפעם אחת **ב**, כיון שאין שם מים טמאים כלל א"צ להגביה ראשי אצבעותיו. וה"ה המטביל ידיו א"צ להגביהם.

הגה: י"א דאם שופך על ידיו ג"פ א"צ ליזהר בזה **ז** וכן נהגו להקל.

עין משפט ג. אר"ח סימן קפא סעיף ה

ה. ה. ישפיל ראשי אצבעותיו למטה כדי שתירד הזוהמא.

ויטמאו הידים, וכשיגיע למקום שסועד יגביהם עד כנגד ראשו ויברך ענט"י. **ו** ולדעת הרשב"א אם נטל עד חיבור הזרוע אין חשש שיחזרו המים הראשונים ויטמאו הידים ששם לא גזרו בהם אלא על של הידים בלבד וע"כ אין צריך להגביהם, וזהו מש"כ מר"ן השו"ע דאם נטל כל היד עד חיבור הזרוע א"צ להגביהם כדעת הרשב"א, אבל היש חולקים שהביא הרמ"א זוהי דעת הרא"ש והטור הסוברים דאפי' נטל עד חיבור הזרוע צריך להגביהם דמים מחוץ לזרוע אין להם טהרה ע"י מים השניים, והט"ז בס"ק ב' כתב שדעת החולקים שהביא הרמ"א היא דעת הערוך המובא בב"י דסובר שמים היוצאים מחוץ לזרוע מטמאים בזרוע, כה"ח אות ד'.

ס. **ז** הב"ח תמה על דברי הרמ"א וכתב דצריך להגביה גם בהשפיל ראשי אצבעותיו, וע"פ דברי האר"י ז"ל צריך תמיד הגבהה, כה"ח אות ו'.

ז גם צריך להגביה ראשי אצבעותיו בשעת הנטילה כדי שהמים יבאו שם, ב"ח. וגם יהפך ידיו בשעת הנטילה באופן שיבואו המים על כל היד, כה"ח אות ז'. **ח** וכתב השל"ה דאחר שנטל ידיו והגביהם קודם שיברך יאמר שאו ידיכם קודש וברכו את ה', ואין זה הפסקה.

ע. **ז** וע"פ דברי האר"י ז"ל ההגבהה מועילה שלא יתאחזו בהם החיצונים, וכדיעבד שלא הגביה ידיו א"צ ליטול פעם שניה כיון שאינו אלא חשש בעלמא שיחזרו המים מהזרוע ועוד כיון שאנו נוטלים עד הזרוע ולדעת מר"ן א"צ בכה"ג להגביהם, ועוד דאנו נוהגים ליטול ג"פ וי"א שבזה אי"צ להגביה. כה"ח אות ט'.

פ. וכ"ש אם שפך על כל יד רביעית בפעם אחת, ט"ז ס"ק ג'.

צ. **ז** טעם שכתב זה מר"ן בשם י"א כיון דלדעת מרן הב"י לא מהני ג"פ, וכבר כתבנו לדעת האר"י ז"ל שבכל ענין צריך להגביהם, כה"ח אות י"א.

עין משפט ד.

או"ח סימן קמב סעיף א
עיי' לעיל עין משפט ב

עין משפט ה.

או"ח סימן קנח סעיף יב

יב. יג. ינגב ידיו היטב **ק** קודם שיבצע על הפת שהאוכל בלי ניגוב כאילו
אוכל לחם טמא **ר**.

ק. יש להחמיר לנגבם דוקא במטפחת ולא שיהיה מאליהן נגובים ברוח, כ"כ בלבוש, ולא
ינגבם בחלוקו שזה קשה לשכחה, ולא דוקא חלוקו אלא גם בשאר בגדיו, כה"ח אות
פ"ז.

ר. מגמ' סוטה ד' ע"ב.